

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Tale est pretium hujus modicæ vitæ, ut quantò majoris vitam hanc
æstimes, tantò minoris facias illius pretium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Fallax illa mellis gutta, quid aliud quam naturalis vite cupiditas, quæ sic viventem retinet, ut cæterorum oblitus, solum vivere cogiter, solumque hoc unum appetat.

1. Reg. 14. Sed tandem moriendum! quis tum mundani animus? quis tum est animi sensus? *Gustans, gustavi paululum mellis, & ecce morior!* Hæc Jonata verba ex animo fusa mirum quantos concitant motus. Horum autem omnium finis & fructus est, ut vite præsentis amor temperetur, prosperitas si quæ est, non magni fiat; si quæ occurrunt bona & gaudia, non in bonis ducantur, sicut mundus ea venit; de vita denique judicetur, non ut agitur, sed ut quasi jam acta sit. Nam ut recte concludit sanctus Augustinus, hoc modicum longum nobis videtur, quoniam adhuc agitur, cum finitum fuerit, tunc sentiemus quàm modicum fuerit. Non ergo sit gaudium nostrum, quale habet mundus, de quo dictum est, mundus autem gaudebit.

II. VERITAS PRACTICA.

Tale est pretium hujus modice vite, ut, quanto majoris vitam hanc aestimes, tanto minoris facias illius pretium.

1. Cor. 4. Ratio est evidens ex Apostolo, quia hujus modice vite pretium est ipsa beata aternitas; Id enim, quod in præsentia est, inquit, momentaneum & leve tribulationis nostræ supra modum in sublimitate, aeternum gloriæ pondus operatur in nobis.

Sed quanto majoris vitam hanc aestimes, tanto minoris beatam aternitatem facis.

Ps. 143. Nam quid est magni hanc vitam aestimare, nisi quæ subit hujus vite magna, ut divitiæ, dignitates, delitiæ, cæteraque mundi magnalia ex ipsius mundi sensu magnificare, & beatum dicere populum cui hæc adsunt. Quid est autem beata magis adversum aternitatem, quàm sic sentire & judicare? unde idem ad prædicta consequenter Apostolus, Non contemplantibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur, quæ enim videntur temporalia sunt: quæ autem non videntur, aterna sunt. Quasi diceret, idcirco momentaneum vite hujus gloriosam aternitatem operatur, quia quæ sunt hujus vite gloriosa contemnimus, & quæ

Haynevsve Pars II.

sunt dura & vilia, sustinemus: sic enim fit, ut laboribus quies, ignominia gloria, dolori gaudium, paupertati divitiæ, & miseris beatitudo tribuantur. Sicut è contra de his, qui vitam hanc magni duxerunt, dicitur, quantum glorificavit se & in deliciis fuit, tantum date illi tormentum & luctum.

Hinc igitur evidenter patet, Quod, quanto majoris vitam hanc aestimes, tanto minoris facias illius pretium, quod est aeternum illud gloriæ pondus, cui promerendo & assequendo nihil est aptius quàm hujus vite contemptus. Beati qui futura sapiunt, ait sanctus Bernardus, *Serm. 2. de præ desiderio celestium, interno quodam sapore mentis præsentia respuentes. Utinam saperent & intelligerent ac novissima providerent. Utinam sapiamus ad præsentis vite moderationem, utinam intelligamus ad præterita correptionem, utinam devota in Deum fide providamus, ut felicem habeamus ipso miserante consummationem.* Et euidam in Epistolis particulatim, *Ep. 192. utinam saperes quæ Dei sunt, intelligeres quæ mundi sunt, provideres quæ inferni sunt, profectio inferna horreres; superna appeteres; quæ sunt ad malum, contemneres.*

In quo mundi contemptu si quis est forte labor, cogita quàm sit modicus ad tale promerendum præmium, quale est aeterna gloria. Digna est quidem emi labore perpetuo, inquit S. Augustinus, sed necesse est ut labore temporali ematur. Certè tantus debuit esse, id est, sempiternus labor pro requie sempiterna. Decies centena millia annorum in labore quid valent? Decies centena millia annorum habent finem; quod tibi dabo, dicit Dominus, non habebit finem. Quales misericordia Dei? nec dicit, decies centena annorum millia labora, non dicit, vel mille annos labora, non dicit, quingentos annos labora; cum vivis, labora, in paucis annis, inde jam requies erit, & finem non habebit. Et paucos annos laboras, & in ipsis laboribus non deest consolatio, non de sunt gaudia quotidiana: sed non li gaudere in sæculo, gaude in Christo, gaude in verbo eius, gaude in lege eius, ad ipsa gaudia pertinet quod loquimur & quod auditis. Quanta ergo sunt ista consolationes in tantis laboribus? Verum est ergo quod dixit Apostolus: Etenim quod ad præsens est, temporale est & leve tribulationis nostræ, iuxta incredibilem modum & in incredibilem modum, aeternum gloria pondus operatur in nobis. Ecce quantum pretium damus, quodammodo vitam si quæ ad accipiendos the-

N a sautes

sauros sempiternos. Siliquam laboris ad requiem incredibilem secundum quod dictum est, juxta incredibilem modum et in incredibilem modum, aeterna gloria ponitur operatur.

III. VERITAS PRACTICA.

Ex modico illo quo vivis tempore, plus etiam vitæ perdis quam vivas.

Ratio est, quia plus perdis quam vivas vitæ, si plus vanè quam fructuosè vivas. Sed diligenter inquirenti de tuo vitæ statu sat evidenter patebit te plus vanè quam fructuosè vivere.

Ergo ex modico illo quo vivis tempore, plus etiam vitæ perdis quam vivas, quod cerè est deplorandum et corrigendum.

I. PUNCTUM.

SI de brevitate vitæ dolendum tibi forte videretur, quod non sit satis spatii, vel ad beatam illam promerendam aeternitatem quam speras, vel ad reddenda Christo quæ debes obsequia, vel ad dissolvenda quæ contraxisti debita, vel ob similem aliquam causam; dole quidem et deplora vehementer breviteratem vitæ, sed non propter illas, quæ videntur piæ, causas. Satis enim est spatii a divina providentia definiti, si solidè locaretur in illos sacros usus. Verum ex illo etiam spatio, quod nimis modicum et breve dicimus, plus nostræ culpæ nobis deperit quam nostræ pietati superfit. Unde si vel totum vitæ spatium dolebas esse angustius tuis persolvendis officiis, quanto magis dolere debes illas tibi etiã angustias contrahi et pene totas detrahi? Cumque à te solo tuæque solâ culpâ contrahantur, quanto id cavere debes studio, quanta sollicitudine per vestiganda illa tua culpa, ut seridè et gnaviter tibi prospicias?

Hoc ita persuasum esto, quod habet veritas: Ex modico illo quo vivis tempore, plus à te perdis quam vivas tempore seu vitæ.

Hoc est enim vitam et tempus perdis, quando nullus ejus usus, nullus ejus usuræ fructus, nullum illius operæ pretium ponitur. Non erit terra tua sterilis nec infacunda. NON erit apud te sterilis utriusque sexus. Quæ sic à Domino commendabantur Judæis, ut agnosce-

Exodi 23.
Deut. 7.

rent sub illis symbolis, quod apertius postea docuit Sapiens. Quodcumque facere potest manus tua, instanter operare: Tum evidentissimè Christus Dominus; Omnis arbor quæ non facit fructum, bonum excidetur: unde et Apostolus, Quem fructum habuistis in illis, in quibus nunc erubescitis? nam finis illorum mors est. Quasi diceret, quantumcumque laboraveritis, nisi laboris vestri probatus aliquis fructus appareat, labore vano consumpti estis, tempus vestrum ac vitam profudistis, mors est non vita sic vivere. Non quemquam propter canos aut rugas putas diu vixisse; non ille diu vixit, sed diu fuit. Quid enim si illum multum putas navigasse, si sæva tempestas à portu exceptum huc et illuc tulit, ac viribus ventorum ex diverso furentium per eadem vestigia in orbem egit? Non ille multum navigavit, sed multum jactatus est.

Rectè omnino Seneca, sed malim rationem à sanctis nostris audire Patribus, quam ab illo, qui cerè nimius est in suo solo sapiente commendando.

Sic itaque S. Basiliius et Chrysostomus atque alii passim affirmant, non esse proprie vivere, quando homo fructuosè non laborat, quia videlicet natus est homo ad laborem, et laborem probatum et utilem, hic ejus humanæ vitæ finis, non ut otiosè et torpidè vivat, non ut in deliciis aut divitiis cumulandis: sed Deo, sed animæ, sed aeternitati laboret; sic posuit Dominus hominem in Paradiso ut operaretur et custodiret illum. Quid est operaretur et custodiret? nonne terra ultro sine ulla opera germinabat fructus suos? nonne satis erat tutus locus, ut custode non esse opus? Ita plane, sed ita tamen erat operandum homini, ut sibi custodiret paradysum, erat ei operandum quod et quo jubeatur modo? Quod quia non præstitit; desit vivere quæ vivebat vitæ, et incepit mori quæ morte dictum est, In quocumque die comederis, morte morieris.

Hinc illud Prophetæ, homo agricola ego sum, quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea. Id est, jam inde à primo parente nostro didici me ad laborem natum, atque ad colendum ex divinis præceptis animæ meæ statum, sicut si agrum colerem, vitæ humanæ sustentandæ.

Cum itaque sit ille finis hominis, quem si ab homine removeris, tollis ejus moralem vitam, sicut si formam removeres, tolleres naturalem vitam; propterea verissimè dicuntur tem-

Ecc. 9.

Matth. 12.

Rom. 6.

L. de bre-
vit. vitæ.

Job 5.

Gen. 1.

Ibid. 3.

Zach. 11.